ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε' - 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ. 3

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 63861

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1926

'Ο Νομικὸς Σύμβουλος Θρησκευμάτων πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου ἐ. ἔτ. ἐρωτήματος τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν, διαβιβασθέντος ὑμῖν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν ἐρώτημα δὲν ἐντοπίζεται εἰς λεπτομερειακὰς περιπτώσεις. Ὡς ὅμως ἐκ τῶν γραμμῶν αὐτῶν ὑποφαίνεται, δύο τινες περιπτώσεις δίδουσι λαβὴν πρὸς γένεσιν αὐτοῦ.

1ον Τιθεμένης ὡς βάσεως πλημμελοῦς ἐκδοχῆς, καθ' ἣν εἰς ἁπάσας τὰς 'Ενοριακὰς 'Επιτροπείας ἡ ἔναρξις καὶ ἡ λῆξις τῆς τριετοῦς τῶν 'Εν. 'Επιτρόπων θητείας εἶναι κοινὴ καὶ σύγχρονος, ἐρωτᾶται ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετίας, ἱδρύθη ἐν τῷ μεταξὺ 'Ενορ. ἐν παραδείγματι Ναός, καὶ ἐγένετο ἐκλογὴ 'Εν. 'Επιτροπείας, αὕτη νὰ ἐξακολουθῇ ἀσκοῦσα τὰ καθήκοντα της μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετοῦς θητείας της, ἢ θὰ προκηρυχθῶσιν ἐκλογαί, καίτοι μὴ διαρρεύσαντος τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένου χρονικοῦ διαστήματος;

Κατὰ τὸ ἀπὸ 17—12—1923 Ν. Δ. «περὶ 'Ενορ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἕκαστος τῶν 'Ενοριακῶν Ναῶν ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἔχων συνεπῶς ἴδιον πλαίσιον περιπτώσεων ἀναγομένων εἰς αὐτὸ καὶ ἄσχετον ὅλως πρὸς τὰς γενικὰς ἢ τὰς καθ' ἕκαστον περιπτώσεις τῶν λοιπῶν. Διὰ τοῦτο συνεπὴς πρὸς ἑαυτὸν ὁ νομοθέτης δὲν καθώρισε τὴν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ταὐτόχρονον διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν τῶν 'Εν. 'Επιτροπειῶν, μηδεμίαν ἄλλως ἐξυπηρετοῦσαν σκοπιμότητα, οὕτως ὥστε ἡ τριετία νὰ συμπίπτῃ ἄρχεται καὶ λήγῃ τὸ αὐτὸ ἔτος δι' ἅπαντας τοὺς 'Ενοριακοὺς Ναούς. Συνεπῶς δι' ἕκαστον τῶν 'Ενοριακῶν Ναῶν, ἡ τριετὴς θητεία τῶν 'Ενοριακῶν 'Επιτροπειῶν εἶναι ὅλως ἰδία καὶ ἀνεπηρέαστος ὅθεν δήπου, ἀρχομένη μὲν ἀφ' οὗ χρονικοῦ σημείου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν 'Ενορ. 'Επιτροπειῶν, ἤτοι τῆς 1ης 'Απριλίου ὡς πρὸς τὴν θητείαν τῶν 'Εν. 'Επιτρόπων καὶ τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, λήγουσα δὲ τοὺς αὐτοὺς μῆνας, μετὰ τριετίαν ἀκριβῶς, ὡς πρός τε τὴν θητείαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Οὕτω δὲ ἡ ἔναρξις καὶ ἡ λῆξις τῆς τριετοῦς θητείας δι' ἑκάστην τῶν 'Ενορ. 'Επιτροπειῶν ποικίλλει, καὶ δύναται νὰ μὴ συμπίπτῃ πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν συνῳδὰ τῇ διατάξει τοῦ ἄρθρ. 23 ἐδαφ. 2, ὅπερ, λέγον ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν 'Εν. 'Επιτροπειῶν ἐνεργοῦνται κατ' 'Ιανουάριον τοῦ τελευταίου τῆς τριετίας ἔτους, ἐννοεῖ προδήλως ἑκάστην τῶν 'Εν. 'Επιτροπειῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνδυασμένας διατάξεις τῶν ἄρθρ. 11 ἐδαφ. 1, 23 ἐδαφ. 1 καὶ 2, τὸν προσεχῆ 'Ιανουάριον, δέν δύνανται νὰ προκηρυχθῶσιν ἐκλογαὶ 'Ενορ. 'Επιτροπειῶν, ὧν τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς τριετίας δὲν τυγχάνει λῆγον κατα τὴν ὡς ἄνω ἐποχήν.

2ον. Ἕτερον ζήτημα προκύπτον ἐκ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἐρωτήματος εἶνε, ἐὰν εἷς ἢ πλειότεροι 'Ενορ 'Επίτροποι ἐκλήθησαν ὡς ἀναπληρωταὶ 'Επιτρόπου τινος ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσαντος (ὡς π.χ. λόγῳ παραιτήσεως, θανάτου, ἐκπτώσεως, καταδίκης κλπ. ὅρα ἄρθ. 3 ἐδ 3 ἄρθ. 24 ἄρθρ 25 κ.λ.π.) πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ἡ τριετὴς τοῦ ἀποχωρήσαντος θητεία, ὁπόταν ἐρωτᾶται ὁ κληθεὶς ἀναπληρωτὴς θὰ διανύσῃ ἰδίαν τριετῆ θητείαν ἢ θὰ συμπληρώσῃ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς τριετοῦς θητείας. 'Επὶ τοιούτου τινὸς ἐρωτήματος ἀποφαινόμεθα ὅτι ὁ καλούμενος καθ' οἱονδήποτε τρόπον πρὸς ἀναπλήρωσιν μέλους 'Ενοριακῆς 'Επιτροπείας, ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσαντος, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετοῦς αὐτοῦ θητείας, ὑποκαθίσταται, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰ δημόσια δίκαια τοῦ προκατόχου του, ἅτινα οὗτος τῷ μετάγει, συμπληρῶν ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν μέχρι τῆς πλήρους τριετίας ὑπολειπόμενον χρόνον, καὶ τοῦτο τὸ μὲν διότι ἡ ἐκλογὴ 'Εν. 'Επιτροπειῶν εἶνε γενικὴ δι' ἕκαστον 'Ενοριακὸν Ναόν, ὅστις κέ-

κτηται ἰδίαν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῆς τριετίας, τὸ δέ, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἦτο ἀνακόλουθον νὰ ἐξαιρεῖτο τῶν ἐκλογῶν ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀποχωρήσαντα, ἀλλὰ θὰ ἐμφυλλοχώρουν καταδολιεύσεις τοῦ Νόμου, ἅτε δυναμένων τῶν Ἐπιτρόπων μετὰ συνεννόησιν, νὰ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προκήρυξιν ἐκλογῶν καὶ διηνεκῆ τὴν θητείαν δι' ἀλληλοδιαδόχων παραιτήσεων καὶ ὁμοίων κλήσεων τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ὁ Νομ. Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων
ΧΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 59712

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1926

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Θρησκευμάτων πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων

Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 22 8]βρίου ἐ. ἔ., διαβιβασθέντος μοι ἐρωτήματος τῆς Α. Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ συνημμένου ὑπ' ἀριθμὸν 61 ἐγγράφου τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἱ Ναοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου (Παλαιοῦ), δι' ὧν ἐρωτᾶται, ἐὰν θ' ἀποκλεισθῶσι τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς οἱ μὴ καταβαλόντες τὴν ἐτησίαν αὐτῶν εἰσφορὰν ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ἐνορ. καταλόγοις ἐνορῖται, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν τὰ ἑπόμενα.

1ον Ἐκ γενικῶν λόγων.

Κατὰ τὸ ἄρθ. 9 τοῦ ἀπὸ 17 12—1923 Ν. Διατάγματος, περὶ «Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ἐνορῖται εἶνε, οἱ ἔχοντες τὰ ἐν αὐτῷ κατονομαζόμενα προσόντα, ἀλλ' ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἄρθ. 41 καταλόγοις τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἣν καθορίζουσι τὰ συνδυασμένα ἄρθ. 9, 10 καὶ 41 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, τὸ δικαίωμα συνεπῶς τοῦ ἐκλέγειν προσδίδεται καὶ ἐκ τῶν προαπαιτουμένων μὲν προσόντων, ὧν τὴν ὕπαρξιν τεκμηριοῖ ἡ ἐγγραφή, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν κατοίκων ἐνορίας τινος ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ καταλόγῳ ὑποχρεωτ. εἰσφορῶν, θέσιν ἐκλογικοῦ τοιούτου ἐπέχοντος δι' ἑκάστην ἐνορίαν.

Τοῦτο καταφαίνεται σαφῶς ἐκ τοῦ ὅτι, ὁ ἔχων μὲν πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προαπαιτούμενα προσόντα, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνει ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν εἰσφορῶν, δὲν ἀποκτᾷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐκλογέως ἐνορίτου, ὡς κρατεῖ καὶ κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ Δημοσίου Δικαίου ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν αἱρετῶν ἀρχόντων. Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον ἡ ἐγγραφὴ ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς ὡς ἄνω καταλόγοις προσδίδει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, μετὰ τὴν κατὰ ἄρθ. 10 καὶ 4 ἐδαφ. 4 καὶ 5 ὁριστικότητα τοῦ ἐνοριακοῦ καταλόγου, ἡ διαγραφὴ καὶ μόνον δύναται ἐξ ἀντιθέτου νὰ ἐξαφανήσῃ τό τε δικαίωμα καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐνορίτου ἐκλογέως. Καὶ ὁ νόμος ὁρίζει οὐχὶ ἐνδεικτικῶς ἀλλ' ἀφοριστικῶς ἐν ἄρθ. 10 ἐδαφ. 7 καὶ 9, οὐ μόνον τοὺς λόγους δι' οὓς διαγράφεταί τις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν διαδικασίαν ἐν ἄρθ. 10 ἐδ. 2 καθ' ἣν διαγράφεταί τις ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ καταλόγου. Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι ἐάν τις τυγχάνει ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ ἐνορίας τινος, ἐφ' ὅσον δὲν διεγράφη ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενον τρόπον καὶ χρόνον, δηλονότι μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθ. 19 ἐδ. 4 καὶ 5 κύρωσιν τῆς περὶ διαγραφῆς ἀποφάσεως, δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐὰν ἀκόμη συντρέχῃ λόγος τις ἐκπτώσεως ὑπ' αὐτοῦ κατονομαζόμενος ὅστις θὰ τῷ ἀφήρει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἀποφαινόμεθα ὅθεν, ἐκ γενικῶν λόγων ἐρευνωμένου τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἐρωτήματος, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει πραγματωθῇ ἡ διαγραφὴ ἐκ τῶν ἐνοριακῶν καταλογων ἐνορίτου ἐκλογέως, δὲν δύναται οὗτος ν' ἀποκλεισθῇ τῆς ψηφοφορίας.

2ον Ἐξ εἰδικοῦ λόγου.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει, δυναμένῃ ἄλλως νὰ ὑπάγεται καὶ εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐκ γενικῶν λόγων νόμου τῆς διαφορᾶς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ ἀποτίσαντας τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐδαφ. 3,41 καὶ 36 ὑποχρεώσεις των, ἐνορίτας ἐκλογεῖς, διὰ νομιμωτάτης λύσεως, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἔκρινε διὰ τῆς ὑπ' ἄρθ. 57 ἀποφάσεως αὐτῆς, ὅτι δὲν θὰ ἀποκλεισθῶσι τῶν ἐκλογῶν. Καὶ περὶ τούτου οὐδεὶς δισταγμὸς χωρεῖ. Ορθῶς δέ, διότι ὁ προβλέπων Νόμος τὰς περιπτώσεις, ἀφοριστικὰς ἄλλως, ὡς ἄνω ἐξετέθη, καθ' ἃς ἐκπίπτει ἐκλογεύς τις ἐνορίτης τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, δὲν συμπεριέλαβεν ἐν αὐτοῖς τὴν περίπτωσιν τῆς μὴ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 36 καὶ 41 ἐτησίων εἰσφορῶν. Διότι, ἂν μὲν εἶνε εὔπορος θὰ ἐφαρμοσθῶσι κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 35 ἐδαφ. 5 καὶ 6, εἰ δὲ μή, εἶναι ἄκυροι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 39 καὶ 40. Οὕτω οὐδὲ διαγραφὴ χωρεῖ.

Ὁ Νομοθέτης, ὅστις εἰς τὰ μέλη τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, ἅτινα ἐπιμελῆ προϋπέθεσε, ἀνέθηκε τὴν περιφρούρησιν τῶν καλῶς ἐννοουμένων περιουσιακῶν συμφερόντων τῶν Ναῶν, παρέσχεν εἰς αὐτά, ὅπως εἰς οὐδὲν ἕτερον ἵδρυμα Δημοσίου Δικαίου, μέσον πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἐκεῖνο ἀκριβῶς, ὅπερ

καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος χρᾶται δι' ἑαυτό.

Συνεπὴς δὲ πρὸς ἑαυτὸν δὲν συμπεριέλαβε τὴν ἔκπτωσιν λόγῳ καθυστερήσεως τῆς ἐτησίας εἰσφορᾶς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐκπτώσεων, διότι οὐδέποτε ὑπέλαβε νοητὴν μὲν τὴν καθυστέρησιν, μὴ δυνατὴν δὲ τὴν εἴσπραξιν, ἐφ' ὅσον παρέσχε πάντα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Καὶ ἐν ἄρθρῳ μὲν 9 διεκήρυξεν ὡς ὑποχρεωτικὴν τὴν εἰσφορὰν τῶν ἐνοριτῶν, ἀπαγγείλας ποινὴν (sanition) διὰ τοῦ ἄρθ. 39 ἐδ. 7 διὰ πᾶσαν τυχὸν καθυστέρησιν. Περιεφρούρησε δὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 40, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ καθυστερούμενα ἔσοδα τοῦ ναοῦ ἐξωμοιώθησαν πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν δημοσίων ἐσόδων, πλειοδοτῶν πρὸς τοῦτο ἐπὶ πλέον καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν παρὰ τῶν ἐντεταλμένων τοῦτο μετὰ εἰδικὴν μόνον ἐντολὴν τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμείου.

Ὁ Νόμος ὡς εἶναι εὔδηλον, τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ Ναοῦ ἐθεώρησε κεφαλαιώδη καὶ ἀξίαν ἰδιαιτέρας ὅλως σπουδαιότητος, ὡς ἀποτελοῦσαν μίαν τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ πρόσοδον.

Ἐχαρακτήρισε δὲ τὴν περὶ τὴν εἴσπραξιν ὀλιγωρίαν τῶν βεβαρημένων μὲ ταύτην βαρυτέραν τῆς τῶν ἀμελούντων ἢ ἀρνουμένων ἐνοριτῶν καὶ διὰ τοῦτο, διὰ τούτους μὲν ἀπήγγειλεν ἁπλῶς πρόστιμον, ἐνῷ δι' ἐκείνους κολασμὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 93 αὐτοῦ. Εἶνε ὀδυνηρὸν ἀληθῶς, ὡς ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν βεβαιοῖ, ὅτι παρά τινων μόνον Ἐνορ. Ἐπιτροπειῶν ἐφηρμόσθησαν αἱ περὶ εἰσφορῶν διατάξεις τοῦ νόμου, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὁποίου ἔχει ὑποχρεωτικὴν τὴν ἰσχύν, πᾶσα δὲ ἀμέλεια περὶ τοῦτο μὴ δικαιολογημένη, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργῇ κατάστασιν ἐμφανίζουσαν ἀσυνεπεῖς διὰ τὰς ὑποχρεώσεις των ἐνορίτας, οὓς ἐὰν ἀποκαλύπτῃ ἐν συνειδητῇ ἀταξίᾳ, εἰμὴ τι ἄλλο πλεῖον, εὑρισκομένους ἡ ἠθική, καλύπτει ὅμως ὁ Νόμος.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
ΧΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἄρθρ. 1.—Ἡ Ὀρθόδοξος Ρουμανικὴ Ἐκκλησία, οὖσα ἡ θρησκεία τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Ρωμούνων, εἶναι ἡ κυρίαρχος Ἐκκλησία τοῦ Ρουμανικοῦ κράτους. Εἶναι καὶ παραμένει αὐτοκέφαλος, δηλαδὴ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς κυριαρχίας, διατηροῦσα ὅμως δογματικῶς τὴν ἑνότητα μετὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρ. 2.—Ἐν σχέσει πρὸς τὴν κανονικὴν καὶ διοικητικὴν τάξιν ἡ Ὀ. Ρ. Ἐκκλησία περιλαμβάνει. τὴν Μητρόπολιν Οὐγγροβλαχίας μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν:

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Βουκουρεστίου.
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ρημνικίου—Νέου Σεβερίνου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Βουζαίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ἄρτζες καὶ
Τὴν Ἐπισκοπὴν Κωνστάντσης.

Τὴν Μητρόπολιν Μολδαβίας καὶ Σουτσάβας μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν:

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἰασίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ρωμάνου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ

Τὴν Μητρόπολιν Ἀρδεάλ, Βανάτ, Κρισὰν καὶ Μαραμουρὲς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν:

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἄλβας Ἰουλίας καὶ Σιμπίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀράδ, Ἰενοπόλεως καὶ Χαλματζίου.
Τὴν Ἐπισκοπὴν Καραντσεμπές,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ὀράδεας καὶ
Τὴν Ἐπισκοπὴν Βάδου, Σελεάκου καὶ Κλουζίου.

Τὴν Μητρόπολιν Βουκουβίνης μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν:

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Τσερνοβικίου καὶ
Τὴν Ἐπισκοπὴν Χονίν.

Τὴν Μητρόπολιν Βεσσαραβίας μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν:

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κισνοβίου καὶ
Τὴν Ἐπισκοπὴν Τσετάτι—Ἄλμπα—Ἰσμαϊλίου.

Ἄρθρ. 3.—Ἡ ἀλλαγὴ τῶν τίτλων τούτων τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς συστάσεως νέων ἐπαρχιῶν γίνεται μόνον διὰ νόμου.

Ἄρθ. 4.—Κατὰ τὸ κανονικὸν δίκαιον καὶ συνῳδὰ τῷ συντάγματι τῆς χώρας, ἡ ὀρθόδοξος Ρουμανικὴ Ἐκκλησία κανονίζει διευθύνει καὶ διοικεῖ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὀργάνων καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους τὰς θρησκευτικὰς αὐτῆς ὑποθέσεις, τὰς τῆς θείας λατρείας, τὰς σχετικὰς πρὸς τὰ καθιδρύματα αὐτῆς, καὶ πρὸς τὰς ἐπιτροπείας.

Ὁ ἔλεγχος τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς ἐξασκεῖται κατὰ τρόπον συνταγματικόν, διὰ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων.

Ἄρθρ. 5.— Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὀ. Ρ. Ἐκκλησίας ἵσταται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὑψίστη ἀρχὴ διὰ τὰ κανονικὰ ζητήματα καὶ τὸ ἀνώτατον κριτήριον, διὰ τὰ πάσης φύσεως ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἅτινα κατὰ τοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποτελεῖται ὑφ' ὅλων τῶν Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιερέων βικαρίων ἐν ἐνεργείᾳ, προεδρεύει δ' αὐτῆς ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, ὡς Πατριάρχης τῆς Ὀ. Ρ. Ἐκκλησίας.

Ἄρθρ. 6.—Τὸ κεντρικὸν ἀντιπροσωπευτικὸν σωματεῖον δι' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ρωμούνων, τῆς ὀρθ. θρησκείας εἰς ὑποθέσεις διοικήσεως, θείας λατρείας, καθιδρυμάτων καὶ ἐπιτροπειῶν εἶνε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐθνικὸν συνέδριον (κονγκρέσον) ἀποτελούμενον ὑπὸ ἓξ ἀντιπροσώπων ἑκάστης ἐπαρχίας, (δύο κληρικῶν καὶ 4 λαϊκῶν), ἀπεσταλμένων τῶν ἐπαρχιακῶν συνελεύσεων, προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου τούτου δι' ἓξ ἔτη, ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ

ἄλλων πιστῶν τῶν σχετικῶν ἐπαρχιῶν.

Τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποτελοῦσι μέρος αὐτοδικαίως, τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου.

Τὸ συνέδριον τοῦτο κέκτηται τὴν ἁρμοδιότητα τῆς θρησκείας, συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ καὶ τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ, οἱ νόμοι δ' αὐτοῦ εἰσὶν ὑποχρεωτικοὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 7.— Τὸ ἐθνικὸν ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον ἐκλέγει ἓν κεντρικὸν ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ 1)3 κληρικῶν καὶ 2)3 λαϊκῶν, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνώτερον διοικητικὸν ὄργανον διὰ τὰς ὑποθέσεις ἁπάσης τῆς Ἐκκλησίας καὶ ταὐτοχρόνως ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 8.—Ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς συστατικῶν μερῶν, τῶν Ἐνοριῶν, Πρωθιερειῶν, Μονῶν (Ὡς εἰδικῶν θρησκευτικῶν ἱδρυμάτων μετὰ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ὀργανώσεως), Ἐπισκοπῶν καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων (ὡς κανονικῶν καὶ ἱστορικῶν ἱδρυμάτων).

Ἕκαστον τῶν συστατικῶν τούτων μερῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ κανονίζειν, διευθύνειν καὶ διοικεῖν ἀνεξαρτήτως ἄλλου συστατικοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις τῆς θείας λατρείας, τῶν καθιδρυμάτων καὶ ἐπιτροπῶν καὶ ταὐτοχρόνως τοῦ συμμετέχειν, διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἀνωτέρω συστατικῶν μερῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐξασκεῖται διὰ σωματείων ἀποτελουμένων!

α΄) Ἐν ταῖς Ἐνορίαις, ἐξ ἐνηλίκων ἀνδρῶν, ἀνεξαρτήτων, ἀκηλιδώτων, ἐκπληρούντων τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν καθιδρυμάτων αὐτῆς,

β΄) Ἐν ταῖς Πρωθιερείαις, Ἐπισκοπαῖς καὶ Ἀρχιεπισκοπαῖς ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἐν ἀναλογίᾳ 1)2 κληρικῶν καὶ 2)3 λαϊκῶν.

Ἄρθρ. 9.—Ἑκάστη Ἐνορία ἔχει μίαν συνέλευσιν ἐνοριακήν.

Ἑκάστη Πρωθιερεία ἔχει μίαν συνέλευσιν πρωθιερατικήν.

Ἑκάστη Ἐπαρχία ἔχει μίαν συνέλευσιν ἐπαρχιακήν.

Ἡ σύστασις τῶν συνελεύσεων τούτων γίνεται δι' ἓξ ἔτη, διὰ τῆς ψήφου ἁπάντων τῶν πιστῶν, οἵτινες πληροῦσι τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἡ ὁλότης πάντων τῶν πιστῶν τούτων ἀποτελεῖ ἐν ἑκάστῃ ἐνορίᾳ, τὴν ἐνοριακὴν συνέλευσιν.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν ἐνοριακῶν συνελεύσεων, προσερχόμενα κατὰ ἐκλογικὰς περιφερείας, ἐκλέγουσι τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν πρωθιερατικῶν συνελεύσεων καὶ τὰ τῶν ἐπαρχιακῶν τοιούτων.

Τὰ κληρικὰ μέλη τῶν συνελεύσεων τούτων ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν κληρικῶν συνερχομένων ἐν ἱερατικῇ συνελεύσει.

Ἄρθρον 10.—Διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ διοίκησιν τῶν ὑποθέσεών της, ἑκάστη τῶν συνελεύσεων τούτων ἐκλέγει ὡς ὄργανον ἐκτελεστικόν, ἐπίσης δι' ἓξ ἔτη, ἓν συμβούλιον, ὅπερ εἰς τὰς πρωθιερατικὰς καὶ ἐπαρχιακὰς συνελεύσεις, θὰ ἀποτελεσθῇ ἐν ἀναλογίᾳ 1)3 κληρικῶν καὶ 2)3 λαϊκῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ τρόπος τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τούτων συνελεύσεων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν συμβουλίων εἶναι ὁ αὐτὸς δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 12.—Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπισκόπων καὶ ἀρχιεπισκόπων—μητροπολιτῶν γίνεται ὑπὸ ἐκλογικοῦ συνεδρίου, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου καὶ τῶν τῆς ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως τῆς χηρευούσης ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν λαμβάνουν μέρος ὡς μέλη αὐτοδικαίως ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρθόδοξοι καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικ. συμβουλίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν θρησκευμάτων. ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ πρόεδρος τῆς ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, οἱ πρυτάνεις τῶν πανεπιστημίων καὶ οἱ κοσμήτορες τῶν Θεολ. Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων.

Ἡ κανονικὴ ἐξέτασις τῶν ἐκλεγέντων γίνεται ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου, ἡ δὲ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς των, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν θρησκευμάτων ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως γινομένης κατόπιν, κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς χώρας, τῆς βασιλικῆς περιβολῆς.

Ἄρθρ. 13.—Διὰ τῆς μετατροπῆς τοῦ πολιτικοῦ κώδικος ἅπασα ἡ ὑπάρχουσα κατὰ τὸν θάνατον περιουσία τῶν Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιερέων, ἂν δὲν ἔχωσι κληρονόμους ἀμέσους καὶ ἂν δὲν ἀφίνωσι διαθήκην, μεταφέρεται ὡς κληρονομία αὐτοδικαίως εἰς τὴν Μητρόπολιν, Ἐπισκοπὴν ἢ Ἐπαρχίαν, ἐν ᾗ ὑπηρέτουν.

Ἂν ἀφίνωσι κληρονόμους ἀνιόντας ἢ κατιόντας ἢ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, ἅπαντες οὗτοι συλλήβδην κληρονομοῦσι μόνον τὴν ἡμίσειαν περιουσίαν, τοῦ δικαιώματος τῆς Μητροπόλεως, Ἐπισκοπῆς ἢ Ἐπαρχίας περιοριζομένου εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἐὰν ὑπάρχωσι συγχρόνως ἀνιόντες καὶ κατιόντες, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω διαιρεῖται μεταξὺ αὐτῶν εἰς δύο, ὧν ἓν μέρος ἀνήκει εἰς τὸν ἀνιόντα κλάδον καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὸν κατιόντα.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄμεσοι κληρονόμοι, μόνον ἐν μιᾷ γραμμῇ οὗτοι κληρονομοῦσι μόνον ὁλόκληρον τὴν ἡμίσειαν ἐξ ἀδιαθέτου περιουσίαν.

Ἐὰν ἀφίνει διαθήκην καὶ ἔχῃ ἀμέσους κληρονόμους δέον νὰ διαθέσῃ διὰ ταύτης τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας δι' αὐτούς.

Ἐν ἐλλείψει ἀμέσων κληρονόμων δύναται νὰ διαθέσῃ τὴν ἡμίσειαν ταύτην εἰς οἱονδήποτε θέλει. Διὰ τὴν ἄλλην ἡμίσειαν, ἣν κληρονομεῖ ἡ Μητρόπολις, Ἐπισκοπὴ ἢ Ἐπαρχία, δύνανται διὰ διαθήκης νὰ ὑποδείξωσι σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς, φιλανθρωπικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ὑπὲρ τῶν ὁποίων νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ λεγόμενον «Ἡμερολογιακόν».

Ἕνεκα τοῦ ἐπ' ἐσχάτων, σκηνοθετουμένου θορύβου περὶ τὸ λεγόμενον «ἡμερολογιακὸν ζήτημα», ἡ «Ἐκκλησία» αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν αὐτῆς νὰ σημειώσῃ ἐνταῦθα τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων αὕτη παρουσιάζεται.

Δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος «ἡμερολογιακὸν» ζήτημα, κατὰ τὴν πραγματικὴν τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως ἔκτασιν. Θορυβοῦσι μόνον, ἢ προσπαθοῦσι νὰ θορυβῶσι περὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εὐάριθμοί τινες, εἴτε ἀπὸ χρηστοῦ, ὁμολογουμένως, συνειδότος, ἀλλ' ἐκ στενῆς ἀντιλήψεως ἀνίκανοι νὰ διακρίνωσι τὰ ἐπουσιώδη ἀπὸ τῶν οὐσιωδῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀπὸ τῶν θείων, εἴτε ἀπὸ σκοποῦ ἐκμεταλλευόμενοι τὰ θεῖα καὶ τὰ ἱερὰ πρὸς τέλη εἰς πάντας γνωστά. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὁλόκληρος, ἤτοι σύμπας ὁ ἱερὸς κλῆρος ἄνευ **οὐδὲ μιᾶς** ἐξαιρέσεως, καὶ ὁ εὐσεβὴς λαός, πειθαρχοῦσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν νόμων τῆς πολιτείας προϊούσης ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀπολύτως Εἶνε, βεβαίως, λυπηρόν, ὅτι οἱ εὐάριθμοι οὗτοι χριστιανοί, οἵτινες οὐδὲ κἂν ὡς μειονότης ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ εὐπειθοῦντος ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν, δὲν ἐσυνετίσθησαν ἔτι διὰ τῶν ἐπανειλημμένων, μέχρι κόρου, ἐπεξηγήσεων, διαφωτισμῶν καὶ νουθεσιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες, παρὰ τὸν ἔξω καὶ τῆς στοιχειώδους σοβαρότητος ἐκτροχιασμὸν τῆς «ὑποθέσεως», ἀλλ' ὅμως ἔδειξαν, καὶ δεικνύουσιν, κατὰ καθῆκον πατρικόν, ἀπύθμενον συγκατάβασιν πρὸς τοὺς πλανωμένους, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς καταφώρως πλανῶντας. Τὸ ἔτι λυπηρότερον ὅμως εἶνε ὁ τυμπανοκρουστικὸς θόρυβος, δι' οὗ προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως πιστευθῇ ὅτι ὄντως εὑρισκόμεθα πρὸ «ἡμερολογιακοῦ» ζητήματος.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω. Οἱ κοινῶς λεγόμενοι «παλαιοημερολογῖται» εἶνε ὀλίγιστοι, ὡς «ὀργανώσεις» ἐμφανιζόμενοι μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ὁ θόρυβος αὐτῶν ἐπετάθη ἰδίως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἑορτῶν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀσήμαντός τις «διαδήλωσις» ἐγένετο πρὸ τῆς μητροπόλεως, εἰς οὐδέν, ὡς εἰκός, ἀπολήξασα. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ οὐδὲν ἐσημειώθη ἐπεισόδιον· οἱ ὀλίγιστοι «παλαιοημερολογῖται» κατώρθωσαν νὰ τελέσωσι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἀθορύβως εἰς δύο—τρία παρεκκλήσια περὶ τὰς Ἀθήνας, στρατολογήσαντες διὰ χρημάτων ἀφθόνων μοναχούς τινας ἁγιορείτας. Μόνον ἐν Μάνδρᾳ, χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς, ζωηρότερός τις ἐσημειώθη θόρυβος, διότι εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ μοναχός τις ὀνόματι Ἀδαμόπουλος, ὅστις ὅμως κατ' αὐτὰς ἐδραπέτευσε, καταλιπὼν μάλιστα καὶ ἀποσκευάς τινας ἀποτελουμένας ἐξ ἱερῶν ἀμφίων πολυτίμων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Ἄλλος μοναχὸς ἐν Σαλαμῖνι ἀποπειραθεὶς νὰ λειτουργήσῃ ἐπέσυρε τηλικαύτην τὴν μῆνιν τῶν κατοίκων, ὥστε ἀμέσως ἐξηφανίσθη, κινδυνεύων δεινῶς νὰ κακοποιηθῇ. Ἐν Μεγάροις ἐλειτούργησε «παλαιοημερολογιακῶς» γέρων τις ἱερεὺς ἀποσταλεὶς ἐκεῖσε διὰ τοὺς πεντήκοντά που «παλαιοημερολογίτας»· μετὰ τὴν πρᾶξίν του ὅμως ὁ ἱερεὺς οὗτος σπεύσας εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐξελιπάρησε τὸ ἔλεος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου. Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τῆς τε Ν. Ἑλλάδος καὶ τῆς Στερεᾶς ἐσημειώθη τι ἔκτροπον. Ἐπ' ἴσης καθ' ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον μόνον ἐν Γυθείῳ καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων Κέρτεζι ἐγένετο λειτουργία κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ὑπὸ τῶν καὶ ἐκεῖ εὐαριθμοτάτων ὀπαδῶν αὐτοῦ. Καὶ αἱ νῆσοι πᾶσαι ἀνεξαιρέτως εἶνε παντελῶς ξέναι πρὸς πᾶσαν περὶ τὸ ἡμερολόγιον κίνησιν.

Ταῦτα εἶνε τὰ πράγματα. Καὶ τὰ πράγματα ταῦτα μαρτυροῦσιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος «ἡμερολογιακὸν» ζήτημα. Διότι σύμπας ὁ κλῆρος καὶ σύμπας ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς γνωρίζουσιν ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπηνέχθη διὰ βουλῆς καὶ ἀποφάσεως πρῶτον μὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δεύτερον δὲ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμπάσης, ὁμοθύμως, ὁμογνωμόνως καὶ ὁμοψήφως. Καὶ ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαὸς τρέφει βαθύτατον καὶ ἀπεριόριστον σεβασμὸν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν σύνοιδεν ὡς τὸ ἱερώτατον αὐτοῦ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν παλλάδιον· γνωρίζει δὲ κάλλιστα, ὅτι εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νομοθετοῦσιν αἱ κανονικῶς καὶ νομίμως κατεσταμέναι ἐκκλησιαστικαὶ αὐτοῦ ἀρχαί, ὅτι εἰς ταύτας ἀπόκειται νὰ βουλεύωνται περὶ τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων, καὶ ὅτι πᾶσα αὐτῶν βουλὴ καὶ ἀπόφασις εἶνε ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐμπεπιστευμένου αὐταῖς ὀρθοδόξου ποιμνίου.

Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ συνείδησιν οὐ μόνον ἐδέχθη προθύμως τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς καθ' ὅλου πειθαρχικῆς αὐτοῦ στάσεως ἐπέδειξε ζηλευτὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ὡριμότητα μαρτυροῦσαν ὅτι ἡ διόρθωσις αὕτη ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν καθολικὴν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἀντίληψιν, ὅτι ἡ συνύπαρξις δύο ἡμερογίων ἐν τῷ Κράτει θὰ ἐπέδρα ὀλεθρίως εἰς τὰ θρησκευτικὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διαφέροντα.

Ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου, μετὰ βαθεῖαν καὶ ἐμπεριστατωμένην καὶ παμμερῆ μελέτην ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καλῶς ἐγένετο, καὶ εἶνε τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος. Ἡ Ἐκκλησία λυπεῖται ὅτι ὑπολείπονται εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ πρέποντος εὐάριθμα τέκνα της ἐν

τῷ ἀπολύτως πειθαρχοῦντι συνόλῳ τῆς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὀρθοδόξου Ἑλλάδος, ἀλλὰ οὔτε ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ σώματι, οὐδ' ἐν οἱῳδήποτε κοινωνικῷ σωματείῳ οὐδέποτε εἶνε ἐπιτρεπτὸν νὰ διευθύνωσιν οἱ πόδες τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ὅλον σῶμα.

Ταῦτα ἐνόμισε πρέπον νὰ σημειώσῃ ἡ «Ἐκκλησία» μετὰ τὸν τεχνητῶς ἐξογκωθέντα κατ' αὐτὰς θόρυβον ἐπὶ τοῦ ἀνυπάρκτου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος «ἡμερολογιακοῦ ζητήματος» ἅπαξ καὶ διὰ παντός.

Ραδιόφωνον καὶ κήρυγμα.

Ἐγράφη ὅτι ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων Καρδινάλιος Δυμπουᾶ συνήνεσεν εἰς τὴν διὰ τοῦ ραδιοφώνου ἐκπομπὴν τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος ἑκάστης Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ ναοῦ εἰς τὰ ὦτα τῶν χριστιανῶν, καθημένων εἰς τας οἰκίας των. Φοβούμεθα, ὅτι ἡ διευκόλυνσις αὕτη τῆς διαδόσεως τοῦ κηρύγματος, εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς πρ οσδοκωμένης ἀπὸ τοῦ κηρύγματος ὠφελείας θὰ ἔχῃ τὴν ἀπὸ τοῦ μὴ ἐκκλησιασμοῦ πολλῷ πλείονα βλάβην τῶν χριστιανῶν, τῶν ὁποίων οὕτω θὰ ὑποθάλπηται συστηματικῶς ὁ θρησκευτικὸς ὄκνος. Εἶνε, ἄλλως τε, ζήτημα καὶ ἂν θὰ ὠφελῶνται κἂν ἐκ τοῦ τηλεφωνικοῦ κηρύγματος οἱ πιστοί. Διότι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ κηρύγματος συντελοῦσιν οὐχὶ μόναι αἱ ἔννοιαι αὐτοῦ γυμναί, ἀλλὰ μάλιστα ἡ προσωπικότης τοῦ ἱεροκήρυκος, ἡ φυσικότης τῆς ἐκφράσεως τῶν διανοημάτων καὶ τῶν συναισθημάτων αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀμέσως ἀκουομένου προφορικοῦ λόγου, καὶ ἡ ἱερότη τοῦ περιβάλλοντος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος συνῆλθεν χθὲς εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὰς ἑορτὰς τακτικὴν συνεδρίαν.

—Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου τῶν ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης συνεκάλεσεν ἅπαντα τὸν ἐφημεριακὸν Κλῆρον εἰς συνέλευσιν γενικὴν ἐν Γυθείῳ καὶ ἐδίδαξεν εἰς αὐτὸν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

—Προνοίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Διονυσίου μετ' οὐ πολὺ θὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ ἀγορασθέντι οἰκήματι τοῦ μακαρίτου προκατόχου αὐτοῦ Παρθενίου Νοσοκομεῖον, εἰς ὃ ἐκτὸς ἄλλων ὁ ἱερεὺς Λαμπρινὸς Παπουλάκης προσήνεγκεν ὁλόκληρον τὴν κτηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν ἀξίαν 500.000 περίπου δραχμῶν, πρὸς συντήρησιν τεσσάρων κλινῶν δωρεάν.

—Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκτὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας καὶ τοῦ Ἱεροκήρυκος πάνυ εὐδοκίμως κηρύττουσιν ἐν Ἀργοστολίῳ μὲν ὁ ἱερεὺς Ἀνδρέας Σκιαδαρέσης, ἐν Κεραμιαῖς ὁ ἱερεὺς Γεώργιος Βλάχος καὶ ἐκ Πεσσάδαις ὁ ἱερεὺς Θρασύβουλος Λυκιαρδόπουλος.

—Ἔν τινι χωρίῳ Τσούκα καλουμένῳ τοῦ τέως δήμου Τυμφαίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ περιοδείαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος εὗρεν ἐν ἑτοιμορρόπῳ καταστάσει τὸν ναὸν ἐξ ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας τῶν κατοίκων. Διὰ τοῦτο ὁμιλήσας πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλέγξας τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην τοσοῦτον συνεκίνησεν αὐτοὺς ὥστε ἀμέσως προσεκάλεσαν μηχανικὸν καὶ εἴκοσι κτίστας, δι' αὐτοπροσώπου δ' ἐργασίας ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι κατώρθωσαν ν' ἀνοικοδομήσωσι τὸν ναόν.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν δὲν ἔπαυσαν οἱ «Χιλιασταὶ» περιερχόμενοι τὰ χωρία καὶ διαδίδοντες τὰς πλάνας αὐτῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κατὰ τὰς περιοδείας αὐτοῦ ὡμίλησεν εἰδικῶς κατ' αὐτῶν, ἀπετάθη δὲ καὶ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα καταγγείλας τὴν διεξαγομένην ὑπ' αὐτῶν προγάνδαν καὶ ζητήσας τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένην λῆψιν μέτρων κατὰ τῆς ἀντιχριστιανικῆς ταύτης προπαγάνδας.

—Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις παρατηρεῖται μεγάλη ἔλλειψις ἐφημερίων. Ἐν τῇ Μητροπόλει Ἄρτης ὑπάρχουσιν 11 κεναὶ θέσεις, ἐν τῇ μητροπόλει Πατρῶν 23 καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει Φωκίδος 15.

—Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θράκης, συνεδριάσασα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλπαση, ἀπεφάσισεν ὅπως διατεθοῦν 20 χιλιάδες δραχμαὶ διὰ τὴν ὕδρυσιν ὑποστέγου παρὰ τὰ πυροβολικά, ὅπου τακτοποιούμενα θὰ φυλάσσωνται ὅλα τὰ κειμήλια. Ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης κ. Ξυγκόπουλον ἀνετέθη ὅπως περισυλλέξῃ τὰ εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Μακεδονίας διεσκορπισμένα κειμήλια καὶ ἀποστείλῃ ταῦτα πρὸς φύλαξιν ἐνταῦθα. Εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ληφθῇ ἀπόφασις διὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ἀχρήστων.

—Ὁ μακαρίτης μητροπολίτης Λαρίσης Δωρόθεος Σχολάριος κατέλιπε διὰ διαθήκης του ποσόν τι ὅπως ἱδρυθῇ ἐν Τρικκάλοις Γηροκομεῖον καὶ Ὀρφανοτροφεῖον, ὥρισε δὲ ὡς κληρονόμον γενικὸν τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς βουλήσεως ταύ-

της τοῦ διαθέτου ἔμεινεν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἐκκρεμής. Ἀλλὰ τελευταίως διὰ μερίμνης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου ἀρθείσης τῆς κατὰ τοῦ κληρονόμου ἀγωγῆς τοῦ Δήμου Τρικκάλων ἐπῆλθε συμβιβασμὸς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Κατὰ τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον τὸ Πανεπιστήμιον μετεβίβασεν εἰς τὸ διὰ τῆς διαθήκης συνιστώμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐκπροσωπούμενον φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα τὰς ἐν Νέῳ Φαλήρῳ Ἀθηνῶν κειμένας δύο οἰκίας τῆς κληρονομίας Δωροθέου Σχολαρίου μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν καὶ οἰκόπεδον ἐκ χιλίων ἑπτακοσίων πήχεων, διαθέτει δὲ τὸ εἰσόδημα πέντε μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκπαίδευσιν τεσσάρων νέων ἐκ τῆς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐν Ἱερατικαῖς Σχολαῖς.

—Αἱ περισσότεραι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων στεροῦνται δυστυχῶς τακτικῶν ἱεροκηρύκων. Εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσσης κ. Ἀρσένιος ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐλλόγιμον κ. Ἀθανάσιον Γαλέταν λίαν εὐδοκίμως διεξαχθεῖσαν περιοδείαν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Μητροπόλεως, χωρὶς νὰ παραλείπῃ καὶ ὁ ἴδιος εὐκαιρίαν πρὸς διδασκαλίαν τοῦ θείου λόγου. Δυστυχῶς δὲ εἰς τὴν Μητρόπολιν Λαρίσσης ἐκτὸς ἄλλων προπαγανδῶν εἶναι ἰσχυρὰ ἡ τῶν «Χιλιαστῶν» ἀντιχριστιανικὴ προπαγάνδα.

—Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τελεῖται τακτικῶς κατὰ Κυριακὴν (9 π. μ.), ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡ θεία λειτουργία χάριν τῶν παίδων ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν παρεκκλησίῳ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου. Κατ' αὐτὴν γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου εἰδικῶς προσηρμοσμένον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς παιδικῆς ψυχῆς

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι προσεχῶς θὰ ἀποδημήσῃ εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν ὁ τοῦ συλλόγου τῶν ὑπερορίων Ρώσσων ἱεραρχῶν ἐν Κάρλοβιτς πρόεδρος σεβ. μητροπ. Ἀντώνιος, πιθανῶς ὅπως κατορθώσῃ νὰ συνάψῃ τὰ διεστῶτα, τὰ προκύψαντα συνεπείᾳ τῆς δυσαρεσκείας τοῦ μητροπ. Εὐδοκίμου κατὰ τοῦ Κολλεγίου τῶν ὁμοεθνῶν ἀρχιερέων, τῶν ἀποφασισάντων τὴν ἀπόσπασιν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν λόγῳ μητροπολίτου.

—Αἱ σοβετικαὶ ἀρχαὶ ἐξώρισαν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Μόσχας τρεῖς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπετράπη οὐδὲ τοὺς οἰκείους αὐτῶν ν' ἀποχαιρετίσωσι. Παρὰ τὴν αἰφνιδίαν αὐτῶν ἀποπομπήν, εἰς τὸν σιδηρ. σταθμὸν συνέρρευσε πολὺς κόσμος, ἀλλ' αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διέταξαν νὰ κλεισθῶσιν ἑρμητικῶς τὰ παράθυρα τοῦ σιδηροδρομικοῦ δωματίου, ὅπου ἐκάθισαν οἱ ἀρχιερεῖς, τοὺς ὁποίους ἠνώχλουν ἐμπαικτικῶς καθ' ὅλην τὴν διαδρομήν.

—Ἐν Ὀδησσῷ προῆλθε σύγκρουσις ἐπ' ἐσχάτων μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τῆς πατριαρχικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λεγομένων «ἀνακαινιστῶν», ὀπαδῶν τῆς «συνοδικῆς», κατὰ τὴν παράδοσιν ναοῦ τινος τῶν πρώτων εἰς τοὺς δευτέρους διαταγῇ τῶν σοβετικῶν ἀρχῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ὑπῆρξεν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καταδίκη τῶν πρώτων, ὧν τοὺς τάχα πρωταιτίους ἐνέκλεισαν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ μίαν πενταετίαν, δημεύσαντες τὰς περιουσίας των.

—Δὲν ἐπεβεβαιώθη ἀκόμη ἐγκύρως ἡ κατ' αὐτὰς ἐκ Βερολίνου τηλεγραφηθεῖσα πληροφορία, καθ' ἣν ἐγνώσθη ἐκ Πολωνίας ὅτι ἐξεδόθη διάταγμα τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπελαύνονται ἐκ Ρωσίας πάντες οἱ μὴ σοβετορρῶσσοι κληρικοί, ἐξαιρουμένων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξων Πατριαρχείων.

—Πληροφορούμεθα ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ἐγένετο ἐκεῖ ἐπισήμως δημοσία συζήτησις «περὶ Ἐκκλησίας» μεταξὺ τοῦ «ἀνακαινιστικοῦ» μητροπολίτου Ββεδένσκη, ἑνὸς τῶν τὰ μάλιστα μεμορφωμένων ἱεραρχῶν τῆς Ρωσσίας, καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἐπὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διαβοήτου Λουνατσιάρσκη. Αἱ εἰδήσεις ἡμῶν λέγουσιν, ὅτι τὸ ἀκροατήριον ἀφίνον κραυγὰς διαμαρτυρίας καθ' ἣν ὥραν ἠγόρευεν ὁ τελευταῖος, ἐξηνάγκασεν αὐτὸν νὰ διακόψῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

—Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Κάρλοβιτς Κολλεγίου τῶν Ρώσων ὑπερορίων ἀρχιερέων μεταβὰς εἰς Παρισίους ἀνωτέρᾳ πάντως ἐντολῇ, φαίνεται προσπαθῶν νὰ ἐπιτύχῃ καταλλαγὴν μετὰ τοῦ μητροπ. Εὐλογίου καὶ τῶν ἐν Κάρλοβιτ .

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διεβίβασε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν θρησκευμάτων καὶ δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως παράκλησιν ὅπως οἱ ἐν ταῖς σχολαῖς τοῦ κράτους ἐκπαιδευόμενοι ὀρθοδοξόπαιδες, καθ' ἣν ὥραν γίνονται ἐν ταῖς παραδόσεσιν αἱ προσευχαί, δύνανται νὰ προσεύχωνται πρὸ εἰκόνων καθηγιασμένων ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ παρακλησις αὕτη προὐκλήθη ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐπληροφορήθη ὅτι καὶ ἐν αἷς ἔτι σχολαῖς τὰ τέκνα τῶν ὀρθοδόξων ἀποτελοῦσι τὴν πλειονότητα τῶν μαθητευομένων, ὑπάρχουσιν εἰκόνες τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος μόνον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μελετᾷ ἀπό τινος τὸν τρόπον τῆς ὑλικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἐν Γιουγκοσλαυία κλήρου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας διεβίβασε παράκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐγκρίνῃ πίστωσιν 100.000 λεβίων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσωπευσάντων τὴν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς διαφόρους ἐν Εὐρώπῃ διεθνεῖς διασκέψεις.

—Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπεξειργάσθη νομοσχέδιον περὶ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ ὁρίζεται ὁ μισθὸς τῶν ἱερέων ἀνάλογος πρὸς τὴν μόρφωσιν αὐτῶν· οὕτω τῶν μὲν δημοτικῆς μόνον παιδεύσεως τυχόντων ὁ μηνιαῖος μισθὸς ὁρίζεται 800 λέβια· τῶν ἀποφοίτων ἱερατικῶν σχολείων ὁ μισθὸς ἀνέρχεται εἰς 1200 λέβια· τῶν ἀποφοίτων ἱερατικῶν σεμιναρίων, ἀντιστιχούντων πρὸς τὰς ἡμετέρας ἱερατικὰς σχολάς, λέβια 1500· τῶν δὲ ἐχόντων πανεπιστημιακὴν θεολογικὴν μόρφωσιν 2000 λέβια.

— Ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐξελέγη τοποτηρητὴς τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐξαρχιακοῦ θρόνου ὁ σεβ. μητροπ. Βορίς.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας συνέταξε νομοσχέδιον περὶ ὑψώσεως κατὰ 30 0)0—500)0 τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἱερέων διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν τελουμένας ἱεροπραξίας, καὶ ὑπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη ἡ Σύνοδος πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἱερέων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Τσεχοσλαβοκίας ἤρξατο ἤδη ἀπὸ τοῦ 1922 παρατηρουμένη αὔξησίς τις αὐτῆς, οὕτως ὥστε σήμερον ἡ στατιστικὴ ἀναβιβάζει τοὺς ἐν τῇ Τσεχίᾳ καί τῇ Μοραβίᾳ ὀρθοδόξους εἰς 12.000. Ἐπ' ἴσης ἐν τῇ Ὑποκαρπαθίῳ Ρωσίᾳ, ἔνθα τῷ 1921 οἱ ὀρθόδοξοι δὲν ὑπερέβαινον τὰς 75,000' σήμερον οὗτοι ἐπανέρχονται εἰς 150,000, ἤτοι ἐδιπλασιάσθησαν ἐν διαστήματι 6 ἐτῶν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζερμπίτσης διακηρύττει ὅτι ἐπὶ τῶν τεμαχίων ἐφ ὧν ἐδόθη μείζων προσφορὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τῇ 30 Ἰαν. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ξεροκαμπίῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος καὶ λοιπῶν νομίμων ἀντιπροσώπων, Συμφώνως τῶν ὅρων τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσης τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς Μακρημάλλη επ οκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ ἐν θέσει «Ἄσκαλες» τῆς περιφερείας τοῦ χωρ ου Μαντάνας ἀγροὺς τῆς Μονῆς 38 στρέμ. μετὰ 46 ἐλαιοδένδρων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι τῇ 30 Ἰανουαρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γ. Ἀποστολίδου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Χαλκίδος. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Μακρομάλλης τῇ 8 Ιαν. 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Ζουπανίου προκηρύττει ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τρὶς κατ' ἐπανάληψιν ἐνεργηθ ίσης πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν καὶ πάλιν τὰ κάτωθι ζῶα καὶ 1) 88 αἶγας παλαιάς· 2) 32 προβατίνας παγείας· 3) 13 κριούς, 4) 15 τράγους· 5) 30 ἀμνούς· 6) 35 ἐρίφια 7) 350 ὀκάδας ἔρια προβάτων κλπ. καὶ 8) 80 ὀκάδας ἔρια αἰγῶν. Ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ καὶ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Ἱερὰ Μονὴ Ἁγία Τριὰς Ζουπανίου τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς διετῆ μίσθωσιν 13 στρέμματα ἀμπέλων Μονῆς εἰς θέσιν Γιάνακα τὴν 30 τρέχοντος μην. Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ τῆς Νεμέας ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Συμβ)γράφου κλπ. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὁ ἐξ ἓξ χιλιάδων (ἀριθ. 6000) περίπου ὀκάδων ἀραβόσιτος τῆς Μονῆς ἐν Ἀμπελικῇ εὑρισκόμενος. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 16 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Μαζεἰ οις ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Παναγιώτου Οἰκονόμου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ἀρχομένη τὴν 10ην π.μ. ὥραν καὶ λήγουσα τὴν 12ην μεσημβρινὴν τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἅπαντα τὰ σχετικὰ τῆς δημοπρασίας εἶνε κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Λαύρας τῇ 8 Ἰανουαρίου 1927.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι